Alumni-åran de går

Melodi: When I'm 64

Vi var de første og alltid vil bli
MPA kull én
Vi var forsøkskaninan og skulle gi
Fo-re-les'ran ei vanskelig tid
Og som de første til Finsås vi dro
i Hønshus og Låve lå
Hutra og fraus
men vi slo oss laus
i Snåsa med Champions Liiig

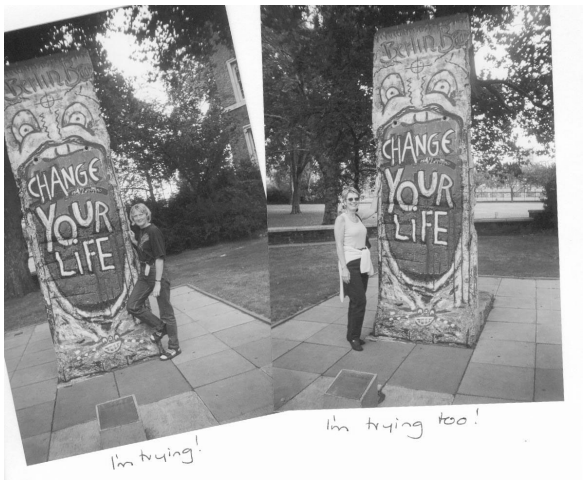

Paper & paper, litt av et mas
Vi skreiv'om hverdags-kjas
Hvordan ser du sjefen i et perspektiv?
Principalagent var et alternativ
Englandstur frista - Latimer House
Itj'nå mangla der
Festen den tok av
Lærer'an (dem) koka
Sveitt'n dreiv av aill.

Itali-éneran trodd dem var pen
Oppblåst - spør du mæ
Kollidert i rundkjøring og skulka rått
Vi norsk'an jobba
Med dansk'an gikk det smått
Festkomiteen - halvparten norsk
Sikra kvalitet
Festen ble superb, Norge tok loop'ern
Lærer'an rundt jentan hang.

Mellomspill:
Hjem igjen kom alvoret frem og vi satt og jobba
natt og dag.
Vi ble eldre da!
Endringsagenter vi skulle bli
Men det tok litt tid.

Vi leste og skrev, til penna ble butt!
Tar det aldri slutt!
Men da siste samling kom i København
Erik Johnsen – signe ditt navn!
Årgangsvin i kasser fra eget chateâu
På morran klokka ti!!
Der satt vi og himla
Mens lærer'an svimla
I opphøyet harmoni

Hva har det blitt av oss - nå etterpå
Skjebnen kan vær' rå
Nye jobber, nye partnere , nye barn
Ka-pasi-tet'n tar aldri - sluuut
Sjefstittel kommer med budsjettkontroll
(sakte □): Dessverre mangler rock & roll
Men MPA <u>var</u> det og MPA <u>blir</u> det
For MPA-kull nummer én.

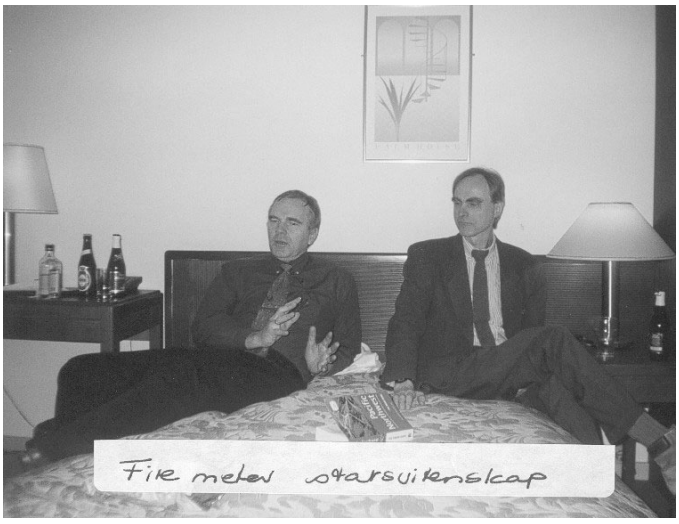
Hilsen MPA kull én

Foreleservisa
Melodi: Knutsen og Ludvigsen
Tone: Dolmen/Loreentzen

Busch'en og Vanebo
Busch'en og Vanebo
De er professorer og noe for seg selv
Busch'en og Vanebo
Busch'en og Vanebo
Snakker om å lede i sju- og tjue sprell
Alt dette har de fra Johnsen sin
"sjefs-modell"

Haga og Gustafsson
Haga og Gustafsson
De er lange fyrer med sans for makt og spill
Haga og Gustafsson
Haga og Gustafsson
De er to dekaner, men bli'kke enig lell
Stor underholdning med de to i fag-duell.

Opstad og Mørkved-gutt

Opstad og Mørkved-gutt

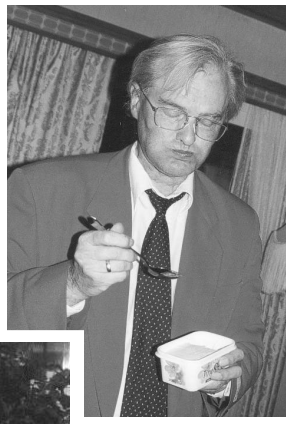
Samfunnsøkonomer med sans for store tall

Opstad og Mørkved-gutt

Opstad og Mørkved-gutt

Tegner og beregner en velferdsstatmodell

Men de er også med når vi skal gjøre sprell

Hilsen fra Ingrid
Spjelkavik
Kull 1

Nordaførr – vårvise

– fritt etter Halvdan Sivertsen

Alt det du vet om, e Master'n som tappa dæ tom,
Og graden du veit du har vunne.
Du hadd PC'n , og skriving, dæ sjøl og et rom.
Og nån daga som helt har forsvunne.
Du veit det va studian som holdt dæ før narr,
men du kjent ingen ansikta før januar.
Og du længta mot dead-line, få slikke all såran
Og få ligge litt længer om morran.

Joda, du visst du hadd venna, som hadd' det som du.
Som streva, hadd' mye å bær på.
Dem va ensom og hjelpelaus, ville helst snu.
Måtte gi opp? No' n ganga va' nær på.
Du kunn ha gått ut, men kor hen sku du gå?
Så håpa du heller, en e-post å få!
Fra en masterstudent som hadd samme probleman
Og som også låg litt etter skjeman

Men - nu e' det høst her i Trondhjem, og gatan e' bar.
Vi møtes fra heile landet.
Og det gjør oss takknemlig førr det som vi har
Og vi trur på oss sjøl – littegranne!
Alumner det e' vi, vi føle oss fri,
Vi veit jo' vi greid det – om det tok litt tid
Jo, den visst å bit fra sæ den tida vi levd i:
Han va lang Master'n – men ikke evig!

Elisabeth Boye Okkenhaug

